POATE FI LECȚIA MAI MODERNĂ?

Noul an școlar. Ca în fiecare an, în presă au apărut coloane întregi despre clipele emoționante trăite de cei care au pășit prima oară pragul primului lor lăcaș de cultură, despre bucuria revederii celor mai mari despre primele lecții în clasele și sălile care miros încă a zugrăveală proaspătă sau pe terenurile de sport.

S-a scris însă mai puțin despre pregătirile făcute în timp ce elevii trăiau zilele însorite fără griji, ale vacanței mari, pregătiri menite să facă lecțiile mai interesante, mai atractive, mai cu folos pentru tînăra noastră generație. Despre aceste pregătiri despre noile sarcini de tot mai mare răspundere s-a vorbit în cele două zile ale consfătuirii cadrelor didactice din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală, consfătuire care ca și în celelalte raioane, a avut loc cu cîteva zile înaintea începerii noului an școlar.

În prima zi cuprinzînd partea generală, învățătorii și profesorii au făcut propuneri menite să îmbunătățească predarea diferitelor obiecte de învățămînt, propuneri izvorînd dintr-o experiență didactică bogată. S-a subliniat o dată mai mult rolul cadrelor didactice nu numai în formarea cunoștințelor, ci și în educarea tineretului. S-a vorbit, uneori în cuvinte emoționante despre importanța exemplului personal al profesorului atotștiutor în ochii plini de încredere ai copiilor. Acest exemplu începe de la ținută și cuprinde vastul domeniu al cunoștințelor, nu numai la română sau la matematică, la fizică sau la istorie, ci și în ceea ce privește viața...

...Ne-am gîndit atunci, ce bine ar fi ca în acest an școlar nici un cadru didactic ce predă educația fizică să nu-și mai uite echipamentul sportiv acasă. Și ne-am mai gîndit ce bine ar fi ca nici un profesor de educație fizică să nu uite importanța extraordinară a demonstrației pentru copii, așezîndu-se „lîngă sobă" și lăsînd clasa să bată mingea... Dar poate că nici nu mai există asemenea profesori!

A doua zi a consfătuirii a fost consacrată lucrărilor pe specialități. Deci, primele întruniri ale cercurilor pedagogice din acest an. Am participat, desigur, la cel al profesorilor de educație fizică. Am aflat că noțiunea de „modern" pătrunde din ce în ce mai adînc în preocupările acestora. Referatul principal, prezentat de prof. Traian Penea, conducătorul cercului intitulat „Conținutul și principalele trăsături ale modernizării predării educației fizice în învățămîntul general", a fost primit cu viu interes. Metodele de lucru în circuit, pe intervale sau izometrică nu mai reprezintă apanajul antrenorilor de performanță. Ele au devenit familiare și profesorilor de educație fizică. Exemplele prezentate, izvorîte din experiența practică, întrebările „la subiect" au demonstrat că mărirea eficienței lecției de educație fizică a devenit una dintre preocupările principale ale profesorilor noștri. Mulți și-au manifestat regretul că, în această vară, un singur coleg de-al lor a participat la cursurile de perfecționare în care s-au predat noutăți metodice, s-au organizat lecții-model cu folosirea metodelor moderne. S-a cerut să se deseneze pe tablă „atelierele" unui circuit, apoi ele au fost copiate în carnețele, în caiete. S-a cerut editarea într-un tiraj mai mare a lucrărilor de specialitate — chiar dacă este vorba de antrenament —, sporirea numărului de articole în presă, pe teme care să ajute în practică.

Interesul manifestat față de tot ce este nou și folositor elevilor față de experimentarea unei noi programe de învățămînt organizată de Ministerul Învățămîntului reprezintă chezășia unei activități mult mai rodnice, îndreptate spre creșterea unor copii sănătoși, cu deprinderi multilateral dezvoltate, în folosul lor și al întregii noastre societăți.

ILDICO RUSSU-ȘIRIANU

Raliul României

Așa cum am anunțat, în zilele de 23 și 24 septembrie va avea loc, pe un traseu de 1 524 km, cea de a doua ediție a Raliului României. Iată alte cîteva amănunte:

● În afară de proba de regularitate și rezistență, care va dura peste 25 de ore, concurenții vor participa și la 7 probe speciale de viteză, după cum urmează: 1. Pe șoseaua Deva—Brad, între bornele kilometrice 9—15,5; 2. Pe dealul Feleacului, între strada Petöfi din Cluj și restaurantul din creasta dealului; 3. Pe dealul Hula, la ieșirea din Mediaș către Tg. Mureș, între bornele kilometrice 2,5—5,5; 4. Pe D.N. 13 A, între comunele Corund și Lupeni. 5. În pădurea Bogata, între comunele Hoghiz și Măeruș; 6. Pe șoseaua Rîșnov—Pîrîul Rece; 7. În București, la Pavilionul de expoziții din Piața Scînteii (probă de viteză pe circuit).

● La raliu pot participa automobiliști cu permis de conducere gradul II (cat. B) cu vechime de cel puțin doi ani. Mașinile vor fi împărțite în opt clase, astfel: clasa pînă la 600 cmc; clasa pînă la 770 cmc; clasa pînă la 850 cmc; clasa pînă la 1 000 cmc; clasa pînă la 1 150 cmc; clasa pînă la 1 300 cmc; clasa pînă la 1 600 cmc; clasa peste 1 600 cmc. În cazul în care într-o clasă se înscriu mai puțin de șase echipaje, organizatorii vor face comasări de clase.

● Automobil Clubul Român și Uzinele Renault vor oferi cadouri tuturor participanților la raliu și premii pentru minimum trei locuri din fiecare clasă. Dacă într-o clasă se vor înscrie peste 15 echipaje, se vor acorda premii pentru primele cinci locuri: locul I — o excursie la Viena, locul II — o excursie la Praga, locul III — o excursie la Budapesta, locul IV — o excursie la Sofia, locul V — o excursie la Poiana Brașov (toate pentru cîte două persoane). În cazul în care într-o clasă participă pînă la 15 concurenți, premiile se acordă pentru primele patru locuri, iar dacă numărul participanților de la o clasă este de pînă la 10, premiile se acordă numai pentru primele trei locuri.

POLO

„CUPA JADRAN"

(Urmare din pag. 1)

le simțim abia acum, în această extrem de puternică confruntare mondială.

Ce aș putea să vă relatez de la partida cu Iugoslavia în care deruta echipei a fost și mai vizibilă decît în meciul cu Ungaria? Scorul de 12—5 ne scutește de comentarii.

Este adevărat că arbitrul a făcut o serie de greșeli — pentru care a primit un vot de blam și un ultim avertisment din partea juriului de apel — dar acest lucru nu justifică cu nimic comportarea poloiștilor români care, în continuare, au greșit grav în apărare și au ieșit la atac destul de timid.

Același joc bătrînesc, lipsit de orizont, l-au practicat sportivii noștri și în a treia partidă, susținută împotriva actualei campioane a Europei selecționata U.R.S.S. Două greșeli copilărești în apărare, comise de Szabo și Mărculescu, la care s-a adăugat o aruncare de la 4 m obținută prin puncte de penalitate, au fost suficiente jucătorilor echipei U.R.S.S. să-și asigure un avantaj în primele două reprize.

Arbitrul Manguillot (Spania) a condus foarte bine formațiile: ROMÂNIA: Mureșan (Frățilă) — Firoiu, Zahan (1), Kroner, Novac, Mărculescu, Zamfirescu, Grințescu, Culineac; U.R.S.S.: Mitianin — Akimov, Dolgușin, Barkalov, Smucki (1), Semioniv (2), Popov, Shirtladze, Baranov, Scioc.

Rezultate tehnice din ziua a III-a: U.R.S.S. — România 3—1 (1-0, 2-1, 0-0, 0-0); Iugoslavia — Ungaria 1—1 (0-0, 0-0, 1-1, 0-0), Italia — Olanda 5—4 (2-0, 0-2, 1-1, 2-1).

OINA

Nu acesta este jocul!

„Zona" campionatului republican, programată la sfîrșitul săptămînii trecute pe stadionul Dinamo din Brașov, a reunit trei echipe bine cunoscute iubitorilor de oină, precum și una de valoare modestă și alta complet anonimă. Dacă Spicul, din comuna Surdila Greci (reg. Galați), lipsită de experința competițională, nu intra în discuție, iar Victoriei Andrieșeni (reg. Iași) nu-i puteam acorda prea mult credit, în schimb, Avîntul Frasin, Torpedo Zărnești și Energia Rîmnicel (reg. Ploiești) candidau cu șanse egale la primele două locuri în clasament, care le dădeau dreptul de participare la finala pe țară. Calculul hîrtiei s-a confirmat numai pe jumătate: formația maestrului sportului Ion Munteanu — Avîntul Frasin — a terminat neînvinsă turneul, iar Victoria Andrieșeni, pregătită de căpitanul echipei — Zaharia Dumitru, a răsturnat toate pronosticurile, calificîndu-se în finala campionatului.

Cu toate că în timpul reuniunilor de sîmbătă după-amiază și duminică dimineață a plouat, prietenii credincioși ai oinei au înfruntat burnița rece, asistînd la cele mai importante jocuri din program. Ce le-au oferit însă echipele favorite? Puține, neașteptat de puține faze de oină și multe, chiar foarte multe, momente de plictiseală. Nemulțumirea spectatorilor s-a datorat jocului stereotip, lent, fără nerv pe care l-au practicat echipele la „prindere", din care cauză adversarii au trecut cu ușurință prin cele două culoare. Or, oina place atunci cînd echipa de la „prindere" combină cu iuțeală pentru a-și deruta adversarii prinși în careu, schimbă cu repeziciune jocul de pe un culoar pe altul sau îi face inofensivi pe jucătorii de la „bătaie" prin pase surpriză. Astfel de faze au putut fi numărate pe degete în confruntările de la Brașov.

CLASAMENTUL: 1. Avîntul Frasin 12 p. 2. Victoria Andrieșeni 10 p. 3. Energia Rîmnicel 8 p. 4. Torpedo Zărnești 6 p. 5. Spicul Surdila Greci 4 p.

TR. IOANIȚESCU

ATLETISM

UN CAMPIONAT „SĂRAC"

De ani și ani se tot spune că întrecerile campionatelor de atletism ale seniorilor constituie de departe cel mai însemnat concurs cu caracter intern. Din punct de vedere teoretic, afirmația este exactă și ea nu mai are nevoie de nici un fel de argumentație, dar atunci cînd vedem cum stau lucrurile, în mod practic, se constată o mare, o foarte mare diferență între teorie și practică.

Ce dovadă mai bună decît însăși felul în care s-au desfășurat ultimele ediții ale acestei competiții și cu precădere cea recent încheiată?

Am așteptat cu interes, ca atîția alții, această a 51-a ediție a campionatelor naționale de atletism. Evoluțiile celor mai mulți dintre atleți, în zilele premergătoare campionatelor, erau de natură să determine acest interes, să ne facă să privim cu optimism fiecare probă, să așteptăm rezultatele de valoare care dau strălucire unei competiții atletice. Dar, într-o foarte mare măsură am fost decepționați de felul în care s-au desfășurat întrecerile de pe Stadionul Republicii. Și iată de ce...

După părerea noastră, aspectul principal care a caracterizat această competiție este acela de „s ă r ă c i e!" Puțini concurenți și mai puțini performeri în adevărata accepțiune a cuvîntului, puține rezultate care să atragă aplauzele tribunei, puține probe în care să fi remarcat ceva mai deosebit etc.

Am vrea să fim bine înțeleși: nu opinăm pentru ideea „campionatelor deschise", la care să vină cine vrea, cum vrea, cu sau fără rezultate justificative. Susținem în totul punctul de vedere ca la finalele campionatelor de seniori să participe numai cei mai buni atleți din țară, pe baza realizării anumitor standarduri. Specialiștii F.R.A. au întocmit, în această idee, o listă de baremuri care să permită ca la fiecare dintre probele tehnice să ia parte 12—15 atleți iar la alergări numărul acestora să fie de 18—20. Ce s-a întîmplat pînă la urmă? Unii dintre cei care aveau drept de participare au absentat și nu știm de ce, iar alții, în special juniorii au fost opriți să ia parte pe motivul că echipele naționale urmau să plece marți seara, cu trenul, spre R.D.G. pentru triunghiularul de la Eisenach, de la sfîrșitul săptămînii. Poate că, din acest punct de vedere, hotărîrea luată cu juniorii să fie justă, dar absența unui mare număr de concurenți s-a făcut simțită din plin, chiar dacă aceștia nu emiteau pretenții la primul loc al diferitelor probe. Am fi fost scutiți de aspectul acelor serii cu cîte numai doi concurenți, care au determinat, în mare măsură, aspectul de „sărăcie" de care vorbeam.

Biroul F.R.A. va trebui să analizeze felul în care s-au desfășurat recentele campionate și să ia măsuri ca ediția viitoare a campionatelor să fie într-adevăr competiția noastră cea mai importantă. În primul rînd va trebui ca „republicanelor" să li se fixeze o dată fixă, an de an, pentru a se evita situația din 1967. Ne gîndim chiar la o dată pe la începutul lunii august, perioadă în care, de obicei, nu sînt programate campionate europene, Jocuri Olimpice, Balcaniade sau alte competiții de anvergură care ar fi în măsură să aducă perturbări activității atleților fruntași.

În altă ordine de idei, trebuie să fim de acord că pe o pistă proastă și în condiții atmosferice puțin favorabile nu se pot obține rezultate de valoare. Nimic de zis, dar nu știm cum se face că la aceste campionate au obținut totuși performanțe remarcabile doar acei atleți a căror valoare este, oricum și în orice fel, indiscutabilă. Viorica Viscopoleanu a sărit cu 6 cm mai puțin decît are cel mai bun rezultat din 1967, Șerban Ciochină a realizat 16,36 m (—24 cm), Șerban Ioan a trecut la 2,10 m (—1 cm), Virginia Bonci, la fel, 1,72 m (—1 cm), Argentina Menis a stabilit un nou record de junioare la disc, Dinu Piștalu și-a înregistrat recordul personal, Nicolae Perțea și l-a egalat etc. Se poate spune doar că, în alte condiții, perfecte sau măcar bune, rezultatele lor ar fi sporit măcar cu cîțiva centimetri. Dar în rest? Ceilalți atleți?...

Există părerea că la campionatele republicane nu se pot obține performanțe mari, pentru că ceea ce interesează în primul rînd pe un atlet este cucerirea titlului de campion. Știm și noi, poate că este just să fie și așa, dar o întrebare ne tot stăruie în minte și pînă acum, n-am reușit să-i aflăm un răspuns: dacă la „naționale" principalul țel este locul, la Balcaniadă, fără discuție, la fel, la meciurile inter-țări idem, ca și la alte mari competiții, atunci ce alte ocazii le mai rămîn atleților noștri pentru a obține și rezultatele pe care le-au stabilit ca obiectiv?

ROMEO VILARA

Viorica Viscopoleanu Foto: P. Romoșan

O carte pentru amatorii „mingii peste plasă"

După mărturisirea prefațatorului, de aproape șapte ani regulile jocului de volei nu au mai fost puse la îndemîna publicului larg care înconjoară cu simpatie terenurile dreptunghiulare în aer liber sau care inundă, pur și simplu, sala Floreasca la meciurile mari. Editura de cărți sportive încearcă să recupereze timpul pierdut cu „Regulamentul jocului de volei — comentat", trimis de curînd în librării. Ceea ce nu înseamnă că s-a făcut totul pentru amatorii „mingii peste plasă". Voleiul este unul dintre cele mai populare sporturi, accesibil, plăcut, universal, de la joc de plajă divertisment de vacanță, distracție de curte, pînă la sport competițional. Voleiul merită o literatură mai bogată!

Într-o sută de pagini volumul încearcă ambiția de a satisface o sferă atotcuprinzătoare de cititori. Setea de cunoștințe a jucătorilor și antrenorilor, necesitatea de documentare a arbitrilor, curiozitatea spectatorilor — toate se vor potoli. Ambiția

RECENZIE

era însă prea mare și de aceea rezultatele n-au fost totdeauna la înălțimea ei. Pentru spectatori — prea puțină variație, lipsă de atractivitate în contextul unui document sec, rigid, cum este un regulament. Pentru jucători și antrenori — prea puțină demonstrație grafică ilustrativă. În schimb, arbitrii sînt copios serviți. Dincolo de titlul limitativ, enunțat pe copertă, volumul le oferă capitole speciale care merg cu minuțiozitatea pînă la detalierea programei pentru școlile de arbitri (din care lipsește, cu totul nejustificat, măcar un sfert de oră închinat istoriei voleiului!).

Pentru a nu lăsa totuși o falsă impresie, trebuie să precizăm că textul comentariilor la regulament este ireproșabil, amplu și amănunțit. Citirea lui, cu răbdarea pe care o implică o lectură de loc literaturizată, duce în final la satisfacția de a ști mai multe și mai bine despre regulile jocului de volei, de a descoperi cu uimire omisiuni grave în presupusele noastre cunoștințe despre un joc pe care-l considerăm mult prea

simplu. Vorbim aci, firește, în numele numeroșilor iubitori ai voleiului, cu convingerea că documentarea prealabilă va da spectatorului la viitoarele due[illegible] Rapid - Dinamo sau Steaua... [illegible] simțămîntul siguranței în[illegible] numai competen[illegible] bine cunoscut. Di[illegible] vedere, adunînd laolaltă nu [illegible] arbitrii și antrenorii, cît — mai ales — masa imensă a jucătorilor și spectatorilor din toată țara, editura s-a dovedit poate din nou (ca și în alte dăți) prea zgîrcită cu tirajul de 5 000 de exemplare. Mai ales dacă, potrivit tradiției, ediția viitoare va trebui să aștepte alți... șapte ani.

Volumul se remarcă prin acuratețea prezentării grafice, fără a fi scutit de inconsecvențe. Am fi vrut să spunem de la început o vorbă bună despre întocmitorul lucrării, dar descoperirea lui este anevoioasă, datorită unei inexplicabile ambiguități, unei șarade pe care ne-o propune editura. Pe coperta volumului nu figurează numele nici unui autor prezumtiv al comentariilor; pe coperta interioară girează volumul — în chip de autor — nici mai mult nici mai puțin decît... Federația română de volei; pentru ca, abia pe contracopertă, să aflăm — la loc modest — (dar echivoc), numele arbitrului internațional, prof. Marinel Oancea, ca traducător și comentator al regulamentului Federației internaționale de volei (ediția 1964 — Tokio). Și cu asta lipsa de precizie nu s-a încheiat, căci prefața „Regulamentului jocului de volei — comentat" este semnată, de data aceasta cu supremă candoare: autorul!

În ciuda acestor observații și mai presus de măruntele inadvertențe, recomandăm cu căldură lucrarea tuturor celor cărora voleiul le este scump.

V. BANU